

[Pelle Voigt]

de blev offentliggjort, nu er blevet genovervejet, og om de ikke længere står ved magt. Forslaget blev dengang fordømt som poppet, urealistisk og meget andet, en holdning, som vi altså har understreget bestemt ikke deles af de mennesker, som arbejder i forsvaret. Her kunne man godt tænke sig at bidrage til en løsning i fremtid, hvis det ikke går ud over beredskabet.

SF agter at stemme imod regeringens dagsordensforslag. SF ville, hvis Socialdemokratiets dagsorden var kommet til afstemning her, have undladt at stemme, fordi vi anser den for et mikroskopisk fremskridt. Vi finder det under alle omstændigheder interessant, at begge dagsordener i realiteten er et dementi af, at Forsvarskommissionens arbejde har løst problemerne, og en påpegnings af, at man endnu en gang må begynde helt forfra.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Min korte bemærkning består faktisk af to: en uvenlig og en venlig til hr. Pelle Voigt.

Den uvenlige er, at det fremgik tydeligt af hr. Pelle Voigts indlæg, at han ikke havde hørt mit første indlæg, men det kan jo læses i tidenden bagefter. Hvis hr. Pelle Voigt havde hørt mit indlæg, ville han nemlig ikke have kunnet stå her og tale, som om der aldrig ville være nogen fjende mere. Jeg ved godt, at den, der ser allerfarligst ud i øjeblikket, er det vanskeligt for hr. Pelle Voigt at forholde sig til, eftersom en af hr. Pelle Voigts specielle venner i Mellemøsten jo har omfavnet den pågældende gang på gang. Men sådan er virkeligheden nu, og det er den, vi må forholde os til. Vi kan udmærket risikere, at der vil være en realistisk fjende at forholde sig til, men på en helt anden måde, end vi måske har været vant til, og derfor kan vi naturligvis ikke smide forsvaret i havet i morgen. Men vi må gøre det fleksibelt og gøre det sådan, at det kan tilpasses udviklingen i den internationale situation, sådan som der står i det dagsordensforslag, vi er medforslagsstillere til.

Den venlige bemærkning til hr. Pelle Voigt skal være, at det udelukkende var af tidnød, jeg ikke kom mere ind på miljøaspektet i SF's dagsordensforslag end lige et par bemærkninger til sidst. Men jeg kan da lige sige, hvad jeg ville have sagt:

Vi har nogle udmærkede erfaringer med at lade civilforsvaret løse miljøopgaver, og hvis

det viser sig, at vi kan få omstillet en del af forsvarets mandskab og materiel til at løse miljøopgaver, synes jeg, det ville være aldeles glimrende, og vi vil gerne være med til at arbejde realistisk på, at det kan lade sig gøre.

Hvis nogle af forsvarspengene viser sig at kunne gøre større nytte for miljøet ved at blive stående hos forsvaret, vil vi da lade dem blive stående dér. Så kan vi måske undgå helt så mange afskedigelser blandt det faste mandskab. Det kunne måske også være af interesse for Socialdemokratiet, at vi benyttede den model.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Glønborgs venlige bemærkning. Jeg tror, det er vigtigt, at man gør sig klart, at når der er truffet den dybt besynderlige beslutning af forsvarsforligspartierne, at man skal indkøbe 13 standard-flex 300-skibe til forsvaret – og det bliver meget vanskeligt at finde nogen fornuftig anvendelse for dem i de kommende år, efterhånden som de løber ud fra værfterne – er det en nærliggende tanke, at disse skibe ikke var bevæbnet konstant, men kunne indgå i amternes miljøberedskab, i stedet for at ethvert amt i Danmark skal anskaffe sig sit eget miljøskib, hvilket der er stærke tendenser til i øjeblikket. Det og mange andre af den slags spørgsmål håber jeg at vi kan få en debat om i fremtiden.

Hr. Glønborgs uvenlige bemærkning må jeg sige at jeg slet ikke forstod. Jeg erindrer, hvordan Kristeligt Folkeparti aldrig nogen sinde i de mange år, hvor vi fra SF's side har krævet sanktioner mod Irak, først i forbindelse med Iraks angreb på Iran, derefter i forbindelse med Iraks folkemord på den kurdiske befolkningsgruppe i Irak, har støttet SF's krav om, at det internationale samfund skulle gribe ind med sanktioner. Men jeg synes ærlig talt, den slags bemærkninger fra hr. Glønborgs side ville have været smukkere og mere troværdige, hvis man havde undladt at støtte Saddam Hussein dengang, og hvis man i stedet for at pumpe Irak op med penge og militær dengang havde taget skridt til at standse den aggression, som vi står over for nu. Hvem mine særlige venner i Mellemøsten i denne forbindelse er, ved jeg ikke rigtig. Men hr. Glønborg tænker på hr. Anker Jørgensen og hans ophold i Amman, eller vil han afsløre, hvad det er, der tænkes på?